

Izgalmas hajsza után elfogták a „kerékpárok rémét”

(A Délmagyarország munkatársától) Az utóbbi időben ismét elszaporodtak Szegeden a kerékpárlopások. Számos feljelentés érkezett a rendőrségre, a rendőr és detektíveknek azonban sokáig nem sikerült nyomára akadni a tolvajnak. Március 17-én a Feketesas-utcában Kardos István detektív arra lett figyelmes, hogy egy fiatalember a Lovas-vendéglő előtt felpattan egy falhoz támasztott biciklire. Törtenetesen a detektív is kerékpáron ült és utána eredt a gyanús biciklistának. Amikor az észrevette, hogy követik, nyomni kezdte a pedált és el akart tűnni a detektív szeme elől. A detektív azonban mindenütt nyomon követte és valószínűs hajsza fejlődött ki. Végül a Mars-téren Kardos detektív utólrerte a fiatalembert. Az igazoltatásnál kiderült, hogy a Lovas-vendéglő elől elhozott kerékpár nem az ő tulajdona, éppen el akarta lopni, amikor a detektív megpillantotta. A tettenért kerékpártolvajt, Miklós Sándor 37 éves Lengyel-utca 15. szám alatt lakó tipésszegédet a detektív a rendőrségre kísérte, ahol afelől faggatta, hogy nem követett-e el több kerékpárlopást. Miklós eleinte tagadott, később azonban bevallotta, hogy összesen kilenc kerékpárt lopott el a közelmúltban a város különböző pontjairól. A kerékpárokat szétszedte és alkatrészeként értékesítette.

Miklóst vallomása után jegyzőkönyvbe foglalása után letartóztatták és átadják az ügyészségnek.

Büntetésről való félelmében felakasztotta magát az orgazda férje

(A Délmagyarország munkatársától) Ürmös József 23 éves szegedi napszámost lopás büntette miatt vonta felelősségre pénteken délután a törvényszéken dr. Molnár István tanácselnök, büntető egyesbíró. Ürmös tavaly áprilisban bemászott Bárkányi János gazdálkodó udvarára és ellopott 5 tyúkot. Kisteleken álkulcsal behatolt Popper Vilmos kereskedő raktárába és ellopott egy permetező csövet, 2 zsák káposztát, 4 zsák műtrágyát. Ebben a lopásban Zelei János segítkezett neki. Később ugyaninnen egy hízott libát vitt el és eladta Tóth Istvánnak.

Ürmös meglelt a pénteki tárgyaláson ott ült Zelei és Tóth István is, aki ellen orgazdaság miatt emelt vádat az ügyészség. Vádat emelt az ügyészség Tóth István ellen is. Tóth azonban nem jelent meg. A bíró kérdésére Tóthné elmondotta, hogy férje a büntetésről való félelmében felakasztotta magát.

A törvényszék Ürmös Józsefet lopás büntette miatt 4 hónapi fogházra, Zeleit 8 napi fogházra, Tóthné pedig 3 hónapi fogházra ítélte, utóbbi büntetését azonban felfüggesztette. A másik két ítélet jogerős.

Tréfák — hivatalokkal

Miféleképpen az a mende-monda járja, hogy aki a hatósággal összeütközésbe kerül, vagy pláne löcsöt akaszt vele, az a pokolba jut. Az ijedősebb tanyai gyereket a végrehajtóval riogatják, aki rögvést megmaximálja, ha nem fogad szót az édesanyjának. Respektálják is nálunk a hatóságokat, meg a hatósági személyeket úgy, hogy sokszor rossz nézni.

Amíg élt, volt nálunk egy kalefaktör fiskális, aki nem vette komolyan a hivatalokról terjengő mende-mondákat és nem valami sokba vette a hivatalos urakat. Még magánál is lejjebb valónak tartotta őket, pedig a fiskálisságot sem becsülte túl sokra. Egyszerű, szegény paraszti sorból, apátlan-anyátlanul vergődött fel hozzá, ami lett: jönevű, keresett ügyvéddé. Még képviselőjelölt is volt egyszer. Elég alkalma volt belelátni az urak dolgába és kiismerte a hivatalos apparátust s talán ezért nem volt valami jó véleményrel felőle. Ez az ember nagy örömet lelte benne, ha néhanapján csiphetett egyet a hatóságok érzékeny bőrére.

Alkalom erre bőven adódott. Ott van mindjárt a konskribálás. (Mellesleg jegyzem meg, hogy ma már alig hallani ezt a szót. Egy-két tanyai magyar még tud róla, de a városi füleknél már idegen. Adóösszeírást emlegetnek, holott nem is az adót írják össze a konskribálók, hanem az adó-kivetés alapjául szolgáló vagyontárgyakat.) Fene sok rovata van az adóbevallási ívnek. Becsületesen be kell vallani, hány felesége, gyereke, lovaszamar, tyukja, macskája van az adóalanynak. Van egy rovata az ívnek, amelyik az iránt érdeklődik, hogy van-e kutyája a bevallónak?

A mi fiskálisunk mint írástudó ember, maga töltötte ki a bevallási ivadatait. Amikor a kutya-rovathoz ért, nagyot nézett.

— Mi a szösz, még ez is? — horkant föl. — S mert nem tartott kutyát, beírta, hogy kutya: nincs. De valami ott motoszkált benne, hogy ez a válasz nem elegendő. Azért oda-biggyesztette még: így tehát én is azt a nótát dalolgalom, hogy

Akinek nincs kutyája
Maga ugat este...

Az adóhivatalban nagyot néztek, amikor a bevallási iv az urak kezébe került. — Hát ez meg már mi? — kérdezték egymástól. Gunyolódás, szólt az egyik. A hivatali tekintély megsértése, mondotta a másik és átadták az ügyvéti hivatalfőnököknek. Az adóügyi tanácsos rohant vele a polgármesterhez. Hivatták az ügyészt, hogy mit csináljanak a tréfálkozó fiskálissal? — Semmit, — mondotta az ügyész. Jó, rendes ember az, csak néha elcsuszlik a szája. Mondjátok meg neki a kaszinóban, hogy máskor ne csináljon ilyen tréfát. És ha már ugat, tréfáljátok meg ti is és vessetek ki rá — kutyadót.

Hogy aztán vetettek-e ki rá kutyadót, azt nem tudom, de a nagy lármával induló ügy befejeződött. Az élet azonban nem áll meg egy ügy befejezésével, hanem halad tovább. A mi fiskálisunk is kapott egy árvaszéki végzést, amelyben ügyfelét egy a napnál is világosabb és a kétszer kétfő négyenél is igazabb ügyben elutasította a hatóság. Az ügyvéd toporzékkolt, öklével az asztalt verte dühében.

— Ez már disznóság! Ezt nem lehet lenyelni! Ezt meg kell fellebbezni! Üljön az írógéphez, kisasszony — adta ki az utasítást — és írja:

Tekintetes igazán Árvaszék!

Es két oldalon keresztül dőlt belőle az érvek tömege, amellyel a határozat megváltoztatását kérte.

Az árvaszéki ülnök majdnem sóbálvánnyá vált, amikor a fellebbezés a kezébe került. Rohant a polgármesterhez és magából kikelve ecsetelte az árvaszék tekintélyén ejtett hallatlan sérelmet.

— Ez az ügyvéd megrögzött gonosz ember — mondotta —, aki minden hivattal packázni mer. A multkor az adóhivattal, most meg az árvaszékkal! Ezt nem lehet tűnni! Kérem polgármester urat, szerezzen elégtételt! — prűszkolt a felpaprikázott ülnök.

— No majd elintézem — nyugtatta meg a polgármester az önérzetes embert. — A fellebbezést pedig ne intézzétek el addig, amíg az elégtételt meg nem kapjuk.

A polgármester nagy levelet írt az ügyvédi kamarának, amelyben bepanaszolta az ügyvédet immár kétfoldbeli hivatali tekintélyrombolásért. A kamara — mit tehetett mást — husz pengő bírsággal sújtotta a fiskális urat.

— Csak husz pengő? — legyintett az ügyvéd. Sajnálom, hogy nem ötven pengő árát mondtam oda nekik, mert lett volna miért. — Az egész város pedig jót mulatott a megbírságot csinytevése.

De úgy van az, hogy ha az ember egyszer belekóstolt a szurka-piszkálásokba, nehezen tud felhagyni velök. A mi ügyvédünknek is szinte kapóra jött, hogy adóját tulságosan felemelték és jogorvoslatért az adófelszólamlási bizottság előtt kellett megjelenie. A szóbeli tárgyaláson ingerülten adta fel a kérdést ügyvédünk az előadónak:

— Ha szabad tudnom, miből állapította meg az előadó ur jóvedelmem nagyfokú emelkedését?

— Hiteltérlemelő bevallás híján csak úgy gondolomra állapítottam meg, — válaszolt a finác.

— Igen! Csak úgy gondolomra! — ismételte a fiskális az előadó szavait. De látszott rajta, hogy valamin töri a fejét. — Ha olyan jól tud gondolomra megállapítani — fordult az előadó felé —, meg tudná-e állapítani, hogy hány szál... van a... Mert azt is szeretném tudni.

Erre aztán kitört a botrány és az elnök szigorú rendreutasítása fejezte be a tárgyalást. Azt mondanom is felesleges, hogy a fiskális ur adóját nem szállították le, ellenben a kamara hatósági személy darva megsértéséért kétszáz pengő bírsággal büntette meg a kissé szabadszájú ügyvédet. A rendbirságot hozó levélben azonban ott volt a kamara elnökének külön levele is, amelyben szép szavakkal igyekezett meggyőzni emberünket, hogy nincs annak a folytonos ujjhúzásnak és sértetgetésnek semmi teteje. Ő mint jóbarát kéri a jóbarátot, hogy a jövőben próbáljon udvariasabb hangon érintkezni a hatóságokkal.

Ügyvédünk nevelve mutogatta a levelet barátai körében.

— Jól van, Engedek a kérésnek és nehezen bár, de megpróbálok ezután udvariasabb hangot használni — mondotta. — Egy hónap sem telt el a megbékélés óta, amikor mint városi

képviselő valami indítványt adott az írásban a polgármesterhez. A kísérő levélben kérte indítványának a közgyűlés elé való terjesztését. Levélét e szavakkal zárta be:

Polgármester urnak pedig szíves üdvözlét küldi és kezeit csókolja

X. Y.

Ügyvéd, városi képviselő.

Erre aztán senki sem mondhatta, hogy udvariatlan, vagy sértő hangu. A kamarai bírságot azonban talán még ma is fizetné a fiskális ur, ha meg nem halt volna.

Diósszilágyi Sámuel

A magyar szegénység gondjai a miniszterelnöki székben

Az a hatalmas beszéd, amelyet Kállay Miklós miniszterelnök a képviselőház, majd a felsőház esztörtörtői ülésén mondott, az egész ország közvéleményének feszült figyelmébe közben hangzott el. Azok a bejelentések, amelyeket a miniszterelnök tett és azok a problémák, amelyeknek megoldását kilátásba helyezett, arról győzték meg az ország népét, hogy Kállay Miklóssal határozott vonalvezetésű, kiváló államférfi kerül a miniszterelnöki székbe. A miniszterelnök megígérte, hogy nem ad feljes programot, mert mint mondotta, ezt már a mult kormány bemutatkozásakor megtették, ő pedig az előző kormány minisztereit átvette és tulajdonképpen ezek munkáját folytatja. Miniszterelnöki tevékenységének súlypontját három pontban foglalta össze: 1. Mindent a hadrakelt hadseregért, 2. A nemzetiségi kérdésben megértő bánásmódot kell tannusítani, 3. Az ellátási kérdést megfelelő módon rendezni kell. Beszédének legmegragadóbb része még az volt, amelyben a magyar szegénység sorsáról beszélt. Beszéde végén szinte végkövetkeztetésként hangoztatta, hogy a miniszterelnöki székbe magával hozta a magyar szegénység gondjait. Ezeknek a gondoknak vállalásából a magyar szegénység, az egész magyar nemzet úgy látja, hogy Kállay miniszterelnök gondoskodása eloszlatja majd ezeket a gondokat, vagy legalább is enyhíti azokat, éppen ezért a esztörtörtői bemutatkozó beszéd után a nemzet nagy bizalommal tekint miniszterelnökre és rendületlenül hisz ezeknek a gondoknak elmúltában.

Szeged sz. kir. város közellátási
hivatala

616—942. k. é. szám

Hirdetmény

A m. kir. Közellátásügyi Minisztérium 605790—941. sz. a. kelt körrendelete alapján felhívom a cukor kis- és nagykereskedőket, hogy kandiszukorkészleteiket ipari célra leendő felhasználás végett f. évi március 31-ig a cukor- és konzervipari anyaggyártó-dási szakbizottságnak (Budapest, II. Fő-utca 90b.) jelentsék be. Az átvétel árát annakidején a m. kir. pénzügyminiszter ur fogja megállapítani.

Szeged, 1942. március 20.

Polgármester.

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy nagyon szeretett
Édesapánk és Nagypapánk,

Müller Mór

nyug. m. kir. büntetőintézeti igazgató

hosszas szenvedés után 83 éves korában elhunyt. Temetése e hó 22-én d. e. fél 11 órakor lesz a zsidó temető cinterméből. Gyászolják: gyermekei, unokái és vejei. Részvéltatogatások mellőzését kérjük. 186

Megérkezett!

Bodó Iúszér- és gyümölcsüzlet

Az izletes la jonatan alma 1 kg. P 2.80
la london pepin . . . 1 kg. P 2.80

és még sokféle olcsó alma kapható

Gróf Apponyi Albert-utca 23. szám.
Telefon 22—58.